

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Hany Šajnerové, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 24. října 2016 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněné **Mgr. L. Č.**, soudní exekutorce, Exekutorský úřad Prostějov, se sídlem Dolní 71, Prostějov, zast. Mgr. Janem Krejstou, soudním exekutorem, Exekutorský úřad Brno – město, Horní 729/32, Brno, při ústním jednání dne 11. dubna 2017,

t a k t o :

Mgr. L. Č.,
soudní exekutorka,
Exekutorský úřad Prostějov, se sídlem Dolní 71, Prostějov

I. podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **se zproštuje** návrhu, jímž jí bylo kladeno za vinu, že

- a) v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 29. 6. 2015, č. j. 018 Ex 04715/15-009, ze dne 28. 1. 2015, č. j. 018 Ex 00050/14-075, ze dne 16. 5. 2014, č. j. 018 Ex 00550/14-013, ze dne 17. 9. 2015, č. j. 018 Ex 09002/15-010, ze dne 9. 9. 2015, č. j. 018 Ex 09003/15-010, a ze dne 24. 8. 2015, č. j. 018 Ex 01489/15-026, řádně neodůvodnila náklady oprávněného, neboť tento skutek není kárným proviněním,
- b) jako soudní exekutorka zanedbala náležitý dohled nad vedením exekutorského úřadu, protože její zaměstnankyně v období od 2. 4. 2015 do 27. 8. 2015 opakovaně vstupovala ve věcech oprávněné obchodní společnosti O2 Czech Republic do centrální evidence obyvatel a pořizovala z ní výpisy, aniž by bylo exekuční řízení v té době ještě vůbec zahájeno, neboť se tohoto kárného provinění nedopustila.

II. Řízení o návrhu, že jako soudní exekutorka pro oprávněnou obchodní společnost O2 Czech Republic sepisovala opakovaně exekuční návrhy a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla, **se** podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **zastavuje**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 21. 11. 2016 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná ministrem spravedlnosti (dále též „kárný žalobce“) proti soudní exekutorce Mgr. L. Č. (dále též „kárně obviněná“). Kárný žalobce kárně obviněné vytýká, že v období od 2. 4. 2015 do 27. 8. 2015 opakovaně vstupovala ve věcech oprávněné obchodní společnosti O2 Czech Republic a. s. do centrální evidence obyvatel a pořizovala z ní výpisy, aniž by bylo exekuční řízení v té době ještě vůbec zahájeno. Dále kárně obviněné vytýká, že opakovaně sepisovala pro oprávněnou obchodní společnost O2 Czech Republic exekuční návrhy a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla. Konečně kárně obviněnou kritizuje, že v šesti případech nedostatečně a nepřezkoumatelně odůvodnila příkaz k úhradě nákladů exekuce.

[2] Kárně obviněná se k žalobě prostřednictvím svého zástupce vyjádřila. Ve vyjádření především připouští, že k předčasné lustraci povinných v případě návrhů oprávněné společnosti O2 Czech Republic došlo. Stalo se tak ale v důsledku pochybení zaměstnankyně exekutorky, která porušila interní pravidla. Tato pochybení exekutorka sama odhalila v rámci interních kontrolních mechanismů, poté ihned sama zjedнала nápravu. Proto je nelze exekutorce v tomto kontextu vyčítat. Co se týče zbylých skutků, kárně obviněná odmítá, že by šlo o kárná provinění.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[3] Soud nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[4] Při ústním jednání kárný žalobce vzal žalobu částečně zpět co do žalovaného skutku, podle něhož soudní exekutorka pro oprávněnou obchodní společnost O2 Czech Republic sepisovala opakovaně exekuční návrhy a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla. Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení vzat zpět. Protože cit. § 14 písm. a) evidentně pamatuje jen na zpětvzetí návrhu před zahájením ústního jednání, a protože kárný žalobce vzal návrh částečně zpět až během ústního jednání, aplikoval soud přiměřeně též § 182 trestního řádu (viz § 25 zákona č. 7/2002 Sb.). Dle něj státní zástupce může vzít obžalobu zpět až do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě; *po zahájení hlavního líčení tak může učinit jen tehdy, pokud obžalovaný netrvá na jeho pokračování.* Kárně obviněná na projednání kárné žaloby v celém rozsahu netrvala, proto soud výrokem č. II. řízení v příslušném rozsahu zastavil.

pokračování

[5] Soud dále rozhodl o zbylých dvou skutcích, které jsou kárně obviněné kladeny za vinu. Vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, a z výsledku svědka JUDr. E. G. Hodnocení jednotlivých důkazů a tvrzení obou stran je uvedeno dále.

III. A. *Nedostatky při odůvodňování příkazů k úhradě nákladů exekuce*

[6] Kárný žalobce uvedl celkem šest příkazů k úhradě nákladů exekuce (PÚNE), které dle něj neobsahovaly řádné odůvodnění náhrady nákladů oprávněného, a jsou proto nepřezkoumatelné. PÚNE byly vydány jednou v měsících květen 2014, leden 2015, červen 2015, srpen 2015 a dvakrát v září 2015. Kárně obviněná odmítá, že by PÚNE byly nepřezkoumatelné, nadto upozorňuje, že jiné PÚNE se srovnatelným odůvodněním úspěšně prošly přezkumem před civilními soudy.

[7] Kárný soud k tomuto zdůrazňuje následující.

[8] Judikatura rozlišuje *ojedinělé* nesprávnosti v odůvodnění rozhodnutí soudních exekutorů a vady *systémové*. Ojedinělá chyba či nesprávnost odůvodnění PÚNE může vést maximálně k výtce ze strany dohledových orgánů, nikdy však nemůže být úspěšně žalována před kárným soudem. Je především na účastnících daného řízení, aby svá práva dostatečně hájili, a to zejména cestou opravných prostředků, včetně námitek (srov. ve vztahu k těmto ojedinělým chybám rozhodnutí ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010 - 181, ze dne 19. 11. 2013, č. j. 14 Kse 5/2012 - 248 nebo ze dne 9. 4. 2013, č. j. 15 Kse 8/2012 - 118).

[9] Zcela odlišnou situací je systémový problém na straně exekutora, spočívající v dlouhotrvajících a systematických nedostacích v odůvodňování PÚNE. Takováto situace může kárnou odpovědnost exekutora založit, nota bene v situaci, kdy byl exekutor k odstranění těchto vad opakovaně vyzýván (srov. naposledy rozhodnutí ze dne 12. 12. 2016, č. j. 14 Kse 2/2016 - 78, body 42-45, na které se ostatně odvolává jak kárný žalobce, tak kárně obviněná; v onom případě systémovost problému založil zjevně nedostatečný software, na jehož změnu exekutorka rezignovala po dobu bezmála tři čtvrtě roku, a v jehož důsledku její úřad generoval desítky PÚNE s naprosto nepřezkoumatelným odůvodněním).

[10] Kárný žalobce kárně obviněné exekutorce vyčítá celkem **šest** pochybení za období květen 2014 až září 2015. Na výslovný dotaz soudu přitom zástupce kárného žalobce uvedl, že o jiných pochybeních neví. Pouhých **šest** tvrzených pochybení **za téměř rok a půl činnosti** soudní exekutorky nenasvědčuje, že by na straně kárně obviněné vznikl nějaký systémový problém s odůvodňováním PÚNE. Došlo-li snad během roku a půl k pouhým šesti pochybením, nespojeným nějakou sjednocující (třebas softwarovou) příčinou, nasvědčuje to spíše dobrému fungování úřadu kárně obviněné. Žádná rozhodovací činnost nemůže být zcela prosta pochybení.

[11] Ve skutečnosti je nynější návrh učebnicovým příkladem situace, kdy lze kárně obviněné přičítat (maximálně) ojedinělá pochybení, šlo-li vůbec o nějaká pochybení. Skutek, tak jak je žalován, nemůže být v žádném případě kárným proviněním exekutorky.

[12] Kárný žalobce v odůvodnění žaloby mj. uvádí, že kvalitou odůvodňování PÚNE se zabývá rovněž z toho důvodu, že proti tomuto typu rozhodnutí existuje pouze jeden opravný prostředek ve formě námitek. Rozhodovací činnost exekučních soudů pak v tomto ohledu není žádným způsobem sjednocována soudy vyšších instancí.

[13] Soud k tomu opakuje svou konstantní judikaturu, podle níž kárné řízení proti exekutorům se nemůže stát prostředkem sjednocování exekuční judikatury a nemůže nahrazovat soudní přezkum rozhodnutí exekutorů. K němu jsou příslušné soudy v jiném řízení, a to na základě systému opravných prostředků, které upravuje exekuční řád nebo občanský soudní řád (např. rozhodnutí č. j. 14 Kse 5/2012 - 248 nebo obecně rozhodnutí ze dne 16. 6. 2015, č. j. 14 Kse 2/2015 - 62, bod 10).

[14] Přístup kárného žalobce, který dokonce sám v žalobě připouští, že žalobu podává proto, že neexistuje sjednocující mechanismus vyšších soudů ve vztahu k rozhodování okresních soudů o námitkách proti PÚNE, je nepřijatelný. Je to evidentní přepínání trestní represe *largo sensu*, které vede k podávání zjevně bezdůvodných kárných žalob. Kárné řízení nemůže nahrazovat neexistující sjednocovací mechanismus uvnitř civilní justice.

[15] Kárný soud proto obdobně jako v rozhodnutí č. j. 14 Kse 5/2012 - 248 kvalitu argumentace v PÚNE vůbec nehodnotil. Byl-li totiž žalovaný skutek postaven tak, že nemohl být kárným proviněním, bylo by zbytečné a mimo roli kárného soudu zabývat se dostatečností odůvodnění PÚNE.

III. B. *Vstup do centrální evidence obyvatel bez zákonného důvodu*

III.B.1. *Zaměstnankyně exekutorky opakovaně vstupovala do centrální evidence obyvatel a pořizovala z ní výpisy, aniž by bylo exekuční řízení v té době ještě vůbec zahájeno*

[16] Kárný žalobce kárně obviněnou exekutorku viní z toho, že opakovaně, celkem v třiceti věcech, vstupovala do centrální evidence obyvatel (CEO) a pořizovala z ní výpisy, aniž by v té době bylo exekuční řízení zahájeno. V žalovaných spisech exekutorka vstupovala do CEO většinou 6 dnů předem, nejvíce až 14 dnů před formálním zahájením exekučního řízení. Exekutorka tedy dle žaloby opakovaně porušila povinnost stanovenou čl. 2 odst. 3 Ústavy, § 33a odst. 1 ve spojení s § 35 odst. 1 a 2 exekučního řádu a čl. 2 stavovského předpisu Prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 10. 8. 2004, kterým se stanoví postup soudních exekutorů, příp. pověřených zaměstnanců exekutorských úřadů při plnění úkolů souvisejících se zpracováním osobních údajů vedených v informačním systému Centrálního registru evidence obyvatel.

[17] Kárně obviněná exekutorka nepopírá, že se tento skutek stal tak, jak je popsán v žalobě. Je si vědoma, že lustrace byla v uvedených případech provedena předčasně a že takový postup je nesprávný. Upozorňuje nicméně, že ve všech případech bylo zanedlouho zahájeno exekuční řízení, a že k celému pochybení došlo v důsledku chyby jedné zaměstnankyně. Na tuto chybu přišla sama exekutorka při jedné z interních kontrol úřadu, dalšímu porušování zákona okamžitě zamezila. Proto jí toto pochybení nelze přičítat.

pokračování

[18] Dle kárné žaloby se všechny případy týkaly oprávněné obchodní společnosti O2 Czech Republic, a to v období od dubna 2015 do počátku září 2015. Exekutorka pro tuto společnost dle § 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu sepisuje exekuční návrhy; data jsou předávána v elektronické podobě a pomocný software je importuje do počítačového programu pro soudní exekutory – Evolio. K lustracím došlo v souvislosti se sepisováním exekučních návrhů, aniž ještě v okamžiku lustrace byla exekuce formálně zahájena. Dle kárného žalobce další činnost exekutora dle § 74 a násl. exekučního řádu není vedením ani prováděním exekuce, není tedy exekuční činností ve smyslu § 2 exekučního řádu. Sepisování návrhu na nařízení exekuce pro věřitele tedy neopravňuje soudního exekutora ke zjišťování údajů o dlužnících z neveřejných zdrojů ještě před zahájením exekučního řízení.

[19] S tímto názorem se soud ztotožňuje. Dle § 33a odst. 1 exekučního řádu Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje *pro potřeby exekuce* exekutorům a) referenční údaje ze základního registru obyvatel, b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel, c) údaje z agendového informačního systému cizinců, d) údaje z registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenech b) a c). Podle § 35 exekučního řádu se exekuční řízení zahajuje na návrh (odst. 1). Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi (odst. 2).

[20] Z uvedených pravidel judikatura dovodila, že pořizování výpisů z centrální evidence obyvatel před řádným zahájením exekučního řízení je kárným proviněním, byť snad byla posléze vůči stejným osobám exekuce zahájena (rozhodnutí ze dne 16. 4. 2013, č. j. 14 Kse 9/2012 - 143). Závažnost porušení zákona plyne ze skutečnosti, že evidence občanů je chráněným souborem údajů o občanech a jiných osobách, z něhož lze získávat údaje jen za podmínek stanovených zákonem [§ 8 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)].

[21] Co se týče rozdílu mezi okamžikem sepisování návrhu exekutorem a doručení návrhu podepsaného oprávněným zpět k exekutorovi, lze odkázat na judikaturu řešící zcela srovnatelný případ (rozhodnutí ze dne 27. 1. 2016, č. j. 15 Kse 6/2015 - 103). Soudní exekutor nesmí lustrvat dlužníky v CEO při sepisování návrhů na nařízení exekuce pro oprávněného. V tomto okamžiku totiž ještě není exekuce zahájena, a proto nesmí data zpřístupněná veřejnou mocí k této své činnosti ani využívat. Teprve okamžikem zahájení exekuce se soudní exekutor dostane do režimu provádění exekuční činnosti ve smyslu exekučního řádu. Exekuce je zahájena teprve tehdy, kdy exekutorovi dojde zpět exekuční návrh podepsaný oprávněným, který tím stvrdí, že si přeje provedení exekuce (tamtéž, body 43, 44 a 47).

[22] V daném případě tedy došlo k porušení § 33a odst. 1 ve spojení s § 35 odst. 1 a 2 exekučního řádu předčasnou lustrací povinných v CEO. To ostatně uznává i samotná exekutorka.

III.B.2. *Exekutorka provedla veškerá opatření, která po ní lze spravedlivě požadovat při řízení úřadu*

[23] Soud musel dále zvážit, zda je porušení uvedených zákonných pravidel v tomto případě přičitatelné kárně obviněné exekutorce.

[24] Podle § 116 odst. 15 exekučního řádu se exekutor zproští odpovědnosti za kárný delikt, *pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1*. Podle § 13 odst. 1 exekučního řádu exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Podle čl. 11 odst. 3 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů exekutor mj. provádění kancelářských úkonů svěřuje pouze osobám náležitě kvalifikovaným, odpovědným a bezúhonným a soustavně na jejich činnost dohlíží.

[25] Exekutorka srozumitelně a přesvědčivě vysvětlila, jak k chybě došlo. V systému Evolio, který používá, je nutné odlišit agendu EN (exekuční návrh) a EX (exekuční spis). Exekuční návrh se vypracovává v agendě EN, zde nikdy k lustraci nedochází. Poté, co dojde podepsaný exekuční návrh, založí se v agendě EX nový spis. Bezodkladně po založení spisu se dělá lustrace v CEO, a to automatizovaně programem EVOLIO, ve kterém kárně obviněná vede elektronické spisy. Požadavky na lustraci se tedy generují bez zásahu zaměstnanců.

[26] Exekutorka upozorňuje, že se nejedná o systémovou chybu úřadu, ale o individuální chybu zaměstnankyně, paní S. P. Ta od dubna 2015 bez vědomí exekutorky v systému Evolio zakládala spisy přímo v sekci EX, v této sekci vytvářela pro oprávněného exekuční návrh, který oprávněný následně teprve podal. Pracovnice tedy při zpracování dat nerozlišila mezi agendou EN (exekutorský návrh) a EX (exekuční spis). Předčasným založením exekučního spisu v sekci EX spustila automatickou lustraci v CEO, aniž by v té době disponovala podepsaným exekučním návrhem od oprávněného.

[27] Ze směrnice č. 6 (Zpracování příchozí a odchozí pošty) exekutorského úřadu kárně obviněné soud zjistil, že pravidla úřadu jasně rozlišují mezi příchozí poštou, jejímž obsahem jsou návrhy na nařízení exekuce, na straně jedné, a poštou, jejímž obsahem jsou exekuční tituly k sepsání exekučního návrhu, na straně druhé. Prve uvedené písemnosti se zpracovávají v sekci Exekuční agenda (EX), posléze uvedené písemnosti v sekci Exekuční návrhy (EN).

[28] Soud dále z pracovní smlouvy uzavřené dne 1. 10. 2014 mezi kárně obviněnou exekutorkou, jakožto zaměstnavatelkou, a paní S. P., jakožto zaměstnankyní, zjistil, že S. P. je zaměstnána na pozici vyšší administrativní pracovník – vedoucí podatelny. V náplni práce má mj. práci s agendou příchozí a odchozí pošty, veškerou činnost v souvislosti se zpracováním a zapsáním nových exekučních návrhů, přípravu a zpracování listinných dokumentů v rámci exekučního řízení, lustrace povinných v centrálních registrech atd.

[29] Z čestného prohlášení S. P. ze dne 12. 1. 2017 plyne, že byla s pravidly směrnice č. 6 seznámena. Byla seznámena i s tím, že musí rozlišovat mezi exekutorkou sepsaným návrhem na zahájení exekuce a návrhem na zahájení exekuce podepsaným oprávněnou společností. V dubnu 2015 nicméně v celkem pěti hromadných dávkách tato pravidla porušila, a to u přípravy exekučních návrhů pro oprávněnou společnost O2 Czech

pokračování

Republic. Obdržela totiž od oprávněné společnosti poprvé data v elektronické podobě, která následně hromadně importovala do programu Evolio, modulu Exekuční agenda (EX), pročež se okamžitě vytvořily exekuční spisy. Vzhledem k tomu, že z modulu beztak později data importuje do exekučních spisů, nepovažovala tento postup za problematický. Proto o tom exekutorku ani svého nadřízeného nijak neinformovala. Teprve začátkem září 2015 ji exekutorka upozornila, že tento postup je nesprávný. Exekutorka jí sdělila, že je nezbytné nejprve zapsat data do modulu Exekutorský návrh a teprve následně data překlopit do exekučního spisu (poté, co dojde oprávněným podepsaný exekuční návrh). Pochybení jí bylo vytknuto, ve mzdě vyplacené v listopadu 2015 jí bylo podstatně zkráceno osobní ohodnocení a posléze i roční odměna.

[30] Uvedené vyjádření zaměstnankyně je v souladu s vyjádřením samotné exekutorky a ani kárný žalobce s tímto vyjádřením nijak nepolemizoval. Pro rozhodnutí soudu bylo nicméně důležité, zda exekutorka provedla při řízení exekutorského úřadu veškerá opatření, která po ní lze spravedlivě požadovat, a zda nemohla zamezit této protiprávní situaci dříve.

[31] K tomuto účelu provedl soud výslech JUDr. E. G., vedoucího exekutorského úřadu. JUDr. G., obdobně jako ve svém čestném prohlášení doloženém soudem, vysvětlil systém pravidelných interních kontrol dodržování pravidel exekuční činnosti. K pochybení pracovnice exekutorského úřadu došlo proto, že *„nepotvrdila nějakým zatržítkem přenos dat do systému exekutorských návrhů,“* pročež došlo k tomu, že *„data těchto návrhů se přesunula do systému exekutorských spisů a tím došlo k tomu, že proběhla lustrace.“* Pochybení se zjistilo slovy svědka s několikaměsíčním odstupem proto, že spisy v mezidobí *„ležely na úřadě a nic se tam s nimi nedělo“* (soud poznamenává, že to odpovídá i tezi, že k lustraci údajů z CEO dochází automaticky). Teprve v okamžiku, kdy se spisy dostaly na úřadě k dalším osobám, včetně svědka, bylo pochybení zjištěno. Poté, co svědek pochybení zjistil, zaměstnankyni P. i všem dalším zaměstnancům úřadu opětovně sdělil, že je třeba důsledně dodržovat požadavky na zakládání spisů dle interní směrnice č. 6 (viz bod [27] shora). Nikdy předtím ani potom k podobnému nezákonnému lustrování údajů z CEO v úřadě kárně obviněné nedošlo. Pochybení paní P. bylo v kontextu provozu úřadu *„absolutně výjimečné“*, většina jiných problémů se řeší jen domluvou, aniž by byly odejmuty bonusy a pohyblivá složka mzdy.

[32] Soud tedy shrnuje, že exekutorka předem jasně nastavila pravidla, která měla zamezit předčasnému lustrování údajů povinných osob. Zaměstnanci kárně obviněné podle těchto pravidel postupovali bez problémů až do dubna 2015. V úřadě kárně obviněné taktéž probíhá pravidelná kontrola dodržování zákonných povinností ze strany zaměstnanců. V rámci interní kontroly koneckonců exekutorka sama zjistila pochybení zaměstnankyně P., a to počátkem září 2015. Jakkoliv soud vnímá, že období nezákonného lustrování povinných trvalo pět měsíců, což je již hraniční doba, napadlo v témže období dubna až srpna 2015 úřadu kárně obviněné bezmála 7000 spisů. Pochybení na straně úřadu se týkalo jen návrhů O2 Czech Republic. Žádný z třiceti spisů, ve kterých došlo k nezákonné lustraci, nebyl k namátkové kontrole během tohoto období vybrán. Chybu se podařilo zjistit až počátkem září 2015.

[33] Nutné zdůraznit, že sporné exekuční spisy byly předčasně založeny v důsledku hromadného importu dat, tedy vznikly vždy ve větším množství současně v jediném okamžiku. Zaměstnankyně od dubna 2015 do srpna 2015 provedla pouze pět takových operací, než byla její chyba zjištěna. Nejednalo se tedy o velký počet úkonů, které by k předčasné lustraci v CEO vedly. Samotná lustrace probíhá zcela automaticky, bez zásahu lidského činitele.

[34] Soud upozorňuje, že kárně obviněná přijala opatření, aby k takovému postupu již nedocházelo, včetně opětovného poučení všech pracovníků podatelny. Navíc v reakci na tuto výjimečnou situaci volila exekutorka i výjimečné opatření, zaměstnankyni P. za nedodržení předepsaného postupu v listopadu 2015 potrestala snížením osobního ohodnocení a ročních odměn.

[35] Soud uzavírá, že kárně obviněná provedla veškerá opatření, která po ní lze spravedlivě požadovat při řízení exekučního úřadu. Žádné z manažerských opatření soudního exekutora není schopno stoprocentně vyloučit lidskou chybu zaměstnanců. V nynější situaci je podstatné, že kárně obviněná chybu odstranila již v září 2015, tedy dlouho předtím, než totéž pochybení zjistila kontrolní komise kárného žalobce během kontroly úřadu kárně obviněné v březnu 2016. Není ani pravda, že by exekutorka účelově měnila svou obhajobu, jak na dnešním jednání uvedl zástupce kárného žalobce. Její slova, že 4. září 2015 zjistila chybu v „nastavení systému“ a „okamžitě provedla systémová opatření k její nápravě“ (vyjádření exekutorky ke kontrolním zjištěním ze dne 21. 3. 2016), nejsou v rozporu se skutkovým stavem, který zjistil kárný soud.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2017

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného
senátu